

ο «οφθαλμός» του Θεού και τα μάτια των

Διαφορετικά βλέπουν

τα μάτια των ανθρώπων και διαφορετικά ο Θεός. Λέγει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος:

«Είδα άνθρωπον που φανερά αμάρτησε, αλλά μυστικά μετενόησε. Καί αυτόν που εγώ τον κατέκρινα ως ανήθικον, ο Θεός τον θεωρούσε αγνόν, διότι με την μετάνοιάν του Τον είχε εξευμενήσει πλήρως».

Εις την παρούσαν ζωήν, ο ένας, μικρός ή μεγάλος, θα κρίνεται πάντοτε από τους άλλους. Εις την μέλλουσαν όμως ζωήν, οι πολλοί, δηλαδή οι πάντες, θα κριθούμε από τον Έναν! Τον Θεόν. Η απόφασις διά τους πολλούς θα είναι τότε η ετυμηγορία του Ενός. Εδώ, εις αυτήν την ζωήν, οι κρίσεις των ανθρώπων διά τους άλλους στηρίζονται σε ο,τι βλέπουν μόνον ως θεατές. Η κρίσις του Θεού δι' όλους μας όμως, βασίζεται εις όσα Εκείνος γνωρίζει, ως τέλειος καρδιογνώστης.

Δεν πρέπει ποτέ να κρίνωμε, ούτε να περιφρονούμε κανέναν. Λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Αν βλέπης τον αδελφόν σου εις τον δρόμον της αμαρτίας, ρίψε εις τους ώμους του τον μανδύαν της αγάπης σου», και πρέπει «να αγαπάμε τον αμαρτωλόν, και να μισούμε μόνον την αμαρτίαν».

Εις τα σπλάχνα οικτιρμών που ζητούμε από τον Θεόν διά τις ιδικές μας αμαρτίες, οφείλομε να καταθέσωμε και την ιδικήν μας ευσπλαχνίαν προς τους συνανθρώπους μας. Καί ας μην λησμονούμε, ότι είμεθα όλοι αμαρτωλοί και φέρομε μέσα μας την ανθρωπίνην πεπτωκυίαν φύσιν μας, την πεσμένην φύσιν μας. Εις το σφάλμα που έπεσε σήμερα κάποιος, αύριο ημπορεί να πέσωμε εμείς.

Πηγή: hristoifantos.blogspot.gr